

- 2. lpp. **Pērn — uzslavas stārķim!**
- 3. lpp. **Tūrisma pieturzīmes.**
- 3. lpp. **Diriģents līdzēja izraudzīties jaunās estrādes vietu.**
- 4. lpp. **Jaunieši beidzot *pie vietas*.**
- 5. lpp. **Siltumnīcā izaudzēta māja.**
- 6. lpp. **Barikāžu laiku atceroties.**

Redaktora vārdi

Atbildes vēl būs

Viens no nozīmīgākajiem janvāra notikumiem novadā bija apvienību *Strādāsim kopā* un *Kopsolis* deputātu jeb valdošās koalīcijas rīkotā tikšanās ar piekrastes mazo ciemu iedzīvotājiem Mazirbē, Lībiešu tautas namā. Prieku par kuplo dalībnieku skaitu izteica gan domes priekšsēdētājs Gunārs Laicāns, gan kolciniece Baiba Šuvcāne. Tauta tiešām bija noilgojusies skatīt kādus savus priekšstāvjus vaigā un izteikt viņiem sakrājušās problēmas un vēlmes.

Ko tikšanās deva? Iedzīvotājiem bija iespēja izteikt sasāpējušos jautājumus un cerēt uz to atrisināšanu. Arī citam citu satikt plašākā lokā un uzklaut. Tautas kalpi dzirdēja kādas iedzīvotāju daļas rūpes.

Nekādas atbildes, kā pašvaldība risinās problēmjautājumus piekrastes ciemos, novada priekšsēdētājs nesniedza, taču apsoltāja to izdarīt ar *Dundadznieka* vai Dundagas interneta vietnes starpniecību. Turēsim viņu pie vārda!

Diāna Siliņa

Lai astoņi ciemi sadodas rokās!

11. I Kolkas pagasta iedzīvotājus uz tikšanos Mazirbē Lībiešu tautas namā aicināja vēlēšanu apvienība *Strādāsim kopā* un *Kopsolis*.

Uz aicinājumu bija atsaucies krietns ļaužu pulks — kādi 50 cilvēki. Tikšanos raiti vadīja namatēvs Edgars Millers.

Sākumā visus uzrunāja novada domes priekšsēdētājs Gunārs Laicāns, apvienības *Strādāsim kopā* līderis. Viņš iepazīstināja ar sava saraksta deputātiem, kas varējuši ierasties, — Unu Silu un Gunti Pirvitu, kā arī apvienības *Kopsolis* deputāti Lindu Pavlovski. Novada vadītājs paskaidroja, ka mums ir parlamentāra republika, un tajā veido koalīcijas. Lai dome pieņemtu lēmumus, vajadzīgas vismaz 5 balsis. Tā kā apvienība *Strādāsim kopā* vēlēšanās ieguva tikai četras balsis, tā meklēja sabiedroto un izvēlējās apvienību *Kopsolis*, kuru domē pārstāv deputāte Linda Pavlovska. G. Laicāns sacīja: «Abi saraksti aicinājām tikties, jo mums ir liela atbildība, pieņemot lēmumus». Viņš arī norādīja, ka saņem lielus pārmetumus, ka visi pieci nobalso, neņemot vērā pārējos četrus deputātus. «Tā arī Saeimā vairākums pieņem lēmumus. Varam diskutēt par lēmumu kvalitāti, bet teikt, ka tas nav demokrātiski, nav pareizi. Lēmumus pieņemam ar balsu vairākumu», skaidroja domes priekšsēdētājs, uzsverot, ka viņa lozungs ir aprakt kara cirvjus un uzdevums — būt par stabilitātes garantu.

G. Laicāns arī norādīja, ka jau kopš barona laikiem starp piekrasti un Dundagu bija izveidojušās jutīgas attiecības. Viņš sacīja: «Deviņdesmit deviņi procenti no budžeta koncentrējas Dundagas centrā un Kolkā. Kas notiek ciemos? Ja runā par Kolkas pagastu, uz ko attiecas pārvalde — vai tikai uz Kolkas ciemu vai arī uz visiem 8 piekrastes ciemiem, Ušus ieskaitot?» Kā pastāstīja domes priekšsēdētājs, lai noskaidrotu, kas notiek piekrastē, viņš kopā ar izpilddirektori Ingu Ralli apbraukājuši šos ciemus un noskaidrojuši problēmas. Tās jau ir zināmas. Viņam radusies sajūta, ka ne Dundagai, ne Kolkai šie ciemi ar savām problēmām nav piekritīgi. G. Laicāns uzdeva jautājumu: «Vai Kolkas pārvalde atbild tikai par Kolku, un pārējais ir Dundagas problēma?» Pats arī atbildēja, sakot, ka beidzot jāpārskata nolikumi un amata apraksti, jānoskaidro, kas par ko atbild, kādas funkcijas ir pašvaldībai, vai šos uzdevumus veic, kuras funkcijas netiek pildītas, kuras pārklājas. Šajā tikšanās reizē novada vadītājs aicināja izteikties mazo piekrastes ciemu iedzīvotājus. Uzdevumu konkretizēja E. Millers, lūdzot šoreiz nerunāt kolcinie-

kiem, kas arī bija ieradušies kuplā skaitā, un rosinot pārējo ciemu iedzīvotājus lēni un precīzi izsacīt savu sāpi, vēlmi un novēlējumu.

• Runā Gatis Vjaters no Pitraga.

Problēmu, protams, tur netrūkst. Kā visaptverošāko saklausīju sabiedriskā transporta trūkumu, lai cieminieki nokļūtu uz Dundagu un Talsiem un otrādi. Te vietā bija Jāņa Saknes ierosinājums domei reizi mēnesī vai pa pāris nedēļām reizi rīkot čarterreisu ar loku cauri mazajiem ciemiem, lai iedzīvotāji nokļūtu Dundagā, kur var iegādāties ne tikai pārtiku un apģērbu, bet arī nokārtot dažādas lietas pašvaldības iestādēs. Protams, cilvēkiem jābūt informētiem par konkrētiem datumiem un laiku, kad autobuss kursēs. Tas varētu būt arī mikroautobuss.

to varētu izrunāt. Par šo lietu sirds sāp arī Rasmai Saknei, kas gadiem cīnās par risinājumu virsūdeņu novadīšanai Sīkragā.

A. Antmanis norādīja, ka Pitragā trūkst norāžu, lai tūristi nokļūtu līdz jūrai. Viņiem nākas maldīties pa citu sētām, jo ceļi sazarojas starp privātīpašumiem. Signe Dišlere bija pamanījusi, ka norāžu nav ciemos uz jūru, kā arī gar ciemiem jūras krastā. Ja tūristi nāk no Kolkas līdz Sīkragam, viņi nezina, kura ciema teritorijā atrodas. Agrāk uzstādītās kolodītās norādes ir salīzušas un pazudušas. S. Dišlere ieminējās, ka varbūt ir pieejams

kāds projekts, ar kura palīdzību varētu tās atjaunot. Veronika Millere sacīja, ka trūkst norāžu arī uz kultūrvēsturiskām vietām.

Par informācijas trūkumu runāja R. Sakne un S. Dišlere. Sīkradzniece norādīja, ka valsts mērķis ir sabiedrības labklājība, bet, lai to sasniegtu, vajag komunikāciju, informāciju un līdzdalību. R. Sakne uzskata, ka viens no mūsu mīnusi, veidojot novada projektu, ir bijusi neaktīva sabiedrība. Iemesls — informācijas

Visvalža Biezbarža foto

trūkums un komunikācijas problēmas, kas vēl aizvien turpinās. S. Dišlere teica, ka interneta tīmeklī viņa atrod daudz, bet ne visu, un viņai pietrūkst informācijas. Uz Košraga ziņojuma dēļ arī neviens neko neizliek.

Tāpat R. Sakne nevarēja saprast, kurš par ko atbild, piemēram, Dabas aizsardzības pārvalde Sīkragā īstenoja un uzraudzīja Kohēzijas fonda projekta daļu — ierīkoja laukumu. Par to prieks. Taču šie darbi radīja arī problēmas. Lielās mašīnas ar desmitām tonnām grants neskaitāmas reizes iebruca Viļņu ie-

Nobeigums 2. lappusē.

Mēs skaitļos un faktos

Dzimtsarakstu nodaļā

Aizvadītais gads ir bijis īpašs. Novadā klāt nākuši 39 bērni, kas ir trešais lielākais reģistrēto mazuļu skaits Dzimtsarakstu nodaļā pēdējos 20 gados.

Visai tālajā 1994. gadā bija reģistrēti 56 bērni, 1995. gadā — 49. Pērn reģistrētas 39 dzimšanas (aizpērn 27), no tām Kolka pagastā 4 (2012. gadā 3). No jaundzimušajiem 21 ir meitene un 18 — zēni, 8 bērni dzimuši laulībā, ar paternitātes atzīšanu reģistrēti 28 jaundzimušie, 3 reģistros ziņas par tēvu iztrūkst... Jācer, ka šo bērnu dzīvēs tēvi savas vietas tukšas neatstās. Māmiņu vidējais vecums ir 25 gadi, tēvu vidējais vecums — 30 gadi. Pirmo bērnu māmiņu vidējais vecums ir 21 gads.

Pirmais bērns piedzimis 15 ģimenēs, otrais bērns — 18 ģimenēs, trešais bērns — 3 ģimenēs, piektais bērns — 2 ģimenēs, sestais bērns — 1 ģimenē.

Aizvadītajā gadā bērniem dotie vārdi: Elizabete, Emīlija, Agnese, Jānis, Krišjānis, Kristiāns, Gusts, Gustavs, Haralds, Klāvs. Neparastākie vārdi meitenēm: Enija, Adrija, Loreta un Reičēla, zēniem: Magnuss un Rauls. Vārdi Marta un Keita doti divas reizes. Piecām meitenēm un vienam zēnam doti divi vārdi: Nellija Sanda, Undīne Ilga, Renāte Binija, Kate Ieva, Adelīna Dārta un Visvaldis Dans. No 1994. līdz 2013. gadam vecāki tikai vienu meitu nosaukuši par Līgu un 7 dēliem devuši Jāņa vārdu.

2013. gadā reģistrētas dvīņu māsiņas, arī 2012. gadā pasaulē nākušas dvīņu meitenītes. Kopumā no 1994. gada Dundagā reģistrēti deviņi dvīņu pāri, no kuriem piecos gadījumos abi bērniņi ir zēni, trīs gadījumos meitenes, bet vienā — zēns un meitene.

Ar pašvaldības atbalstu pērn aizsākta skaista tradīcija — aizvadītajā gadā dzimušie un novadā deklarētie mazuļi svinīgi uzņemti novada saimē, mazuļu vārdus ierakstot goda grāmatā un pasniedzot sudraba karotīti ar gravējumu *Mazais dundadznieks*.

Pērn reģistrētas 18 laulības, par 1 vairāk nekā aizpērn. No tām 13 pāri laulību noslēguši pirmo reizi. Laulāto vidējais vecums ir 33 gadi; līgavu vidējais vecums ir 30 gadi, līgaviņu — 36 gadi. Līdztekus novada ļaudīm Dundagas pilī laulājušies jaunlaulātie no Talsiem, Rojas, Rīgas, Dobeles, Limbažiem, un

lības uzvārdu par savu kopējo uzvārdu; 3 gadījumos sieva savam uzvārdam pievienojusi vīra uzvārdu; 1 laulātais pāris izvēlējies paturēt katrs savu uzvārdu.

Atzīmes par laulības šķiršanu izdarītas 4 iepriekšējos gados sastādītajos laulību reģistros.

Pensionāru klubā *Sendienas* svinēta īpaša

• **Dana Sudmale ar meitu Beāti un dēlu Ralfu. Beātei pērn tika sudraba karote ar iegravējumu «Mazais dundadznieks».**

Dīanas Siliņas foto

īpaši jāuzsver, ka sava mūža skaistāko dienu nosvinēt dzimtenē kopā ar vecākiem, radiem un draugiem izvēlējušies jaunlaulātie, kuru ikdienas gaitas rit tālu no Latvijas — Vācijā, Anglijā un Īrijā. Visvairāk laulību notikušas jūnijā un augustā — pavisam 10 pāriem. Priecē, ka ļaudis, kas reiz apmeklējuši Dundagas pili, vēlas tajā atgriezties, lai teiktu viens otram «jā» vārdu. Jaunlaulātie arvien biežāk izvēlas svinīgo laulību ceremoniju ar noteiktu tematiku.

Pērn pa vienai laulībai reģistrēta Mazirbes evaņģēliski luteriskajā draudzē un Kolka Jūras zvaigznes Dievmātes Romas katoļu draudzē.

Laulāto uzvārdu izvēle, noslēdzot laulību: 14 laulātie pāri izraudzījušies vīra pirmslau-

smaragda kāzu jubileja — laulātie «jā» vārdu viens otram teikuši pirms 55 gadiem, sumināti trīs safīra kāzu jubilāru pāri, kuri kopā aizvadījuši 45 krietnuma un uzticības pilnus gadus, un svinētas skaistās koraļļu kāzas, kas nozīmē 35 kopdzīves gadus.

Dažādu iemeslu dēļ 12 iepriekšējo gadu reģistros izdarīti papildinājumi. Izsniegta 21 atkārtota civilstāvokļa aktu reģistrācijas apliecība, jo iepriekšējie dokumenti ir nozaudēti vai aktualizēts to saturs.

Reģistrētas 54 miršanas (2012. gadā — 45), no tām Kolka pagastā 10 (2012. gadā — 6) mirušie, pavisam 23 sievietes un 31 vīrietis. Dzīves pavediens agri (līdz 60 gadu vecumam) pārtrūcis 3 novadniekiem, bet 90 gadu sliekšnim bija pārkāpušas 2 sievietes.

Mūžībā aizgājuši 4 valsts sociālās aprūpes centra *Kurzeme* filiāles *Dundaga* iemītnieki. Mirušo vidējais vecums ir 73 gadi, sievietēm tas ir 76 (2012. gadā — 80) gadi, vīriešiem — 71 (2012. gadā — 64).

Aizvadītais gads ir viens no retajiem gadiem, kad nav reģistrētu pašnāvības, vardarbīgas un nelaimes nāves iestāšanos gadījumu. Nāves cēloņi: sirds un asinsvadu slimības — 30, ļaundabīgi audzēji — 11, vecums — 6, plaušu slimības — 3, aknu slimības — 3, cukura diabēts — 1.

Atgādināšu, ka novada pašvaldība ir noslēgusi sadarbības līgumu ar Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūru pieņemt pakalpojumu pieprasītāju iesniegumus. Aizvadītā gada 11 mēnešos no novada iedzīvotājiem saņemti 226 iesniegumi — bērna piedzimšanas pabalsta, slimības un maternitātes pabalsta, paternitātes pabalsta, apbedīšanas pabalsta un vienreizēja pabalsta mirušā pensionāra laulātajam piešķiršanai.

Rita Langmane,
Dzimtsarakstu nodaļas vadītāja

Skaitā un tautībās

Ko par mums, iedzīvotājiem, liecina pašvaldības rīcībā esošie dati?

2014. gada sākumā mūsu novadā dzīvoja 4514 iedzīvotāji, t.i., par 72 mazāk nekā pērn. Salīdzinājumam arī tālāk iekavās doti pērnā gada dati. Dundagas pagastā — šogad 3497 iedzīvotāji (3548), Dundagas lielciemā 1636 (1675); Kolka pagastā 1017 (1038), no tiem Kolka ciemā 794 (819). No citām kuplāk apdzīvotām vietām jāpiemin izteikti sezonālais ciems Mazirbe — 14 iedzīvotāji Dundagas pagastā, 109 Kolka pagastā, Jaundundaga — 249 iedzīvotāji, Kaļķi — 164, Sabdagas — 126, Vīdale — 121, Laukmuiža — 109.

Diemžēl iedzīvotāju skaits joprojām sarūk. 2000. gadā Dundagas pagastā vien bija 4164 cilvēki, Kolka pagastā — 1280.

Novadā ir 4256 latvieši. No citām tautām: 111 krievi, 26 ukraiņi, 23 lībieši, 20 lietuvieši, 16 baltkrievi, 10 čigāni, 9 poļi, 7 vācieši, 4 igauņi, 3 rumāņi, 3 bulgāri un pa 1 anglim, austrietim, evenam, gruzīnam, moldāvam, mordvietim un zviedram. Vairākiem cilvēkiem nav norādītas vai izvēlētās tautības.

Alnis Auziņš

Nobeigums no 1. lappuses.

braucamajā ceļā, tad kāpināja atpakaļ, atstājot pusmetru dziļas vagas un radot dubļus. Pēc tam vīri ar lāpstu nedaudz nolīdzināja. Strādnieki teikuši, lai neuztraucas, gan jau beigās ceļu sakārtos un granti uzvedīs. Tas — pašvaldības ceļa posms. R. Sakne sacīja, ka laukumu jau pieņēma, bet ceļu nesakārtoja vis, aizmirs. Šis ceļš ir vienīgais, kā nokļūt līdz jūrai. Kad līst, cilvēkiem jāiet pa dubļiem.

G. Vjaters norādīja, ka Pitragā galvenā problēma ziemā ir tā, ka daži no ceļiem nepieder pašvaldībai, līdz ar to netiek pienācīgi uzturēti. Viņš rosināja vienoties ar privātīpašniekiem, lai viņi nodotu ceļus pašvaldībai.

Problēmu ciemos rada arī tas, ka sniega šķūrētāji, tīrot lielos ceļus, ar biezu sniega slāni aizber mazos ceļgalus. Cienījama vecuma iedzīvotājiem ar lāpstu nemaz nav iespējams to atrakt.

Visu mazo piekrastes ciemu tuvākais veikals atrodas Mazirbē, taču ne visu tur var nopirkt. S. Dišlere sacīja, ka priecātos, ja veikālā varētu iegādāties vietējo ražotāju pārtikas produktus. Arī Valentīna Dzene izteica vēlēšanos tur nopirkt dārzeņus un kvalitatīvos piensaimnieku lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības *Dundaga* piena produktus. G. Pirvits aicināja vietējos prasīt veikala īpašniekam Intam Šermukšnim, lai piegādā pienotavas produkciju, pats solot no savas puses arī aprunāties ar viņu. No Dundagas atvest pienotavas produkciju bija ar mieru arī S. Dišlere, jo viņa vismaz reizi nedēļā uz Dundagu brauc tik un tā.

Īpašu prieku par Lībiešu tautas nama apsaimniekošanu un tur notiekošo kultūras un sabiedrisko dzīvi pauda mazirbnieces V. Dzene un Inese Ūdre. Viņas uzteica Veroniku un Edgaru Millerus, kā arī Maiju Zambergu un Ingvildu Kandi, kas to dara ar entuziasmu un mīlestību pret savu ciemu. Cik gan ilgi var strādāt idejas vārdā bez atalgojuma! Abas mazirbnieces rosināja rast iespēju apmaksāt V. un E. Milleru darbu.

I. Ūdre norādīja, ka mazirbnieki nemaz visu negaida no pašvaldības, bet daudz ko dara paši, piemēram, Mazirbē nav sētnieku, nomestās pudeles un maisiņus lasa katrs cieminieks, kas vien tos ierauga. Viņa izteica vēlmi ciemā ierīkot atkritumu kastes vai urnas. Tāpat I. Ūdrei būtiski šķiet, lai viņu ciema kapiem būtu vietējais apsaimniekotājs.

V. Millere pastāstīja, ka Mazirbi sapoši viņi paši, liels nopelns te ir skolotājai Skaidrītei Krastiņai, kas to dara kopā ar skolēniem. Taču viņa vēlētos, lai ierīkotu gājēju celiņu, tad Mazirbe kļūtu gan skaistāka, gan drošāka.

Vēl tika minēts, ka ciemos parādījušies garnadži, varbūt pašvaldības policija varētu tur biežāk iegriezties. Ja zagšanu nenovērsīs vai vismaz neierobežos, tā pletīsies plašumā. S. Dišlere norādīja, ka ir sapratusi — lielum uzņēmumam atkritumu apsaimniekošanas problēmu neviens nerisinās. Cena ir neadekvāta. *Pītagos* tos šķiro un prom aizved paši. Varbūt uzņēmējiem jādodom varianti, lai varētu draudzīgi savākt atkritumus. Tāpat viņu uztrauc Košraga šaurais ceļš, pa kuru vasarnieki brauc pietiekami ātri, un vasarā klaiņojoši suņi.

Baiba Šuvcāne izteica domu, ka pietrūkst izpratnes, arī viņai varbūt, kādas ir pašvaldī-

• **Priekšplānā — Klaudija Emīlija Melita Sproģe no Mazirbes un Zigrīda Priede no Sīkraga.**

Visvalža Biezbarža foto

bas un mazas pašvaldības funkcijas, ko pašvaldība var un ko nemaz nedrīkst darīt. To vajadzētu precīzi definēt, un tad skaidrība būtu lielāka. Vārds vietā!

G. Laicāns, uzklaušis iedzīvotājus, uzsvēra, ka viņa uzdevums ir, lai astoņi ciemi sadodas rokās. Viņš sacīja, ka sarunas turpināsies Kolkā, uz kuriem aicināti arī pārējo ciemu iedzīvotāji. Novada priekšsēdētājs novē-

lēja, lai 2014. būtu reālu darbu gads.

Dženeta Marinska bilda, ka nav dzirdējusi nevienu atbildi uz jautājumiem. G. Laicāns sacīja, ka visas problēmas ir pierakstītas. Tad Dž. Marinska ierosināja tās publicēt laikrakstā *Dundadznieks*. G. Laicāns apsolīja, ka atbildes būs tur vai Dundagas interneta vietnē.

Diāna Siliņa

Visa dzīve man viens ceļojums

Pieturpunkti, daudzpunktes, jautājumi

Gada sākumā atskatāmies uz pērno tūrisma sezonu un arī ielūkojamies nākotnē.

Aizvadītais gads saucams par velotūrisma gadu. Sadarbībā ar Kurzemes tūrisma asociāciju (KTA) iesaistījāties projektā *Velotūrisma tīkla izveidošana un ieviešana Centrālajā Baltijā*. Esam ieguvuši drukātus ceļvežus latviešu un angļu valodā Dundagas apkārtnes veloaplim *Baron' bōgans*, gada nogalē tas arī marķēts ar zilām standarta velozīmēm. Kopīgā topošā ceļvedī, ko izdos 7 valodās, piedalāmies ar iekšzemes velomaršrutiem *Pa lībiešu ciemiem* (Sīkrags – Kolka), *Gar Dižjūr'* un *Mazjūr'* (Kolka – Košrags – Dūmele – Mēlsils – Kolka). Šajā pašā projektā jūnija sākumā notika arī mūsu veloapļu reklāmas akcija.

Viss gads pagāja Slīteres nacionālā parka (SNP) jubilejas zīmē, arī kārtējās Slīteres Ceļotāju dienas.

Kopā ar KTA esam piedalījušies ceļvežu veidošanā un akcijā *Kurzemes smekis*, piedāvājot Taizeļdzimtas lībiešu pusdienas Mazirbē un Elmas Zadiņas dižraušus Dundagā, kā arī citas degustācijas mūsu novadā.

Sadarbojoties ar asociāciju *Lauku Ceļotājs*, *Pītagu* un *Ūšu* saimnieki ir iesaistījušies pro-

jektā par latviskā kultūras mantojuma kopšanu. Jaunizveidoto kultūras zīmi *Latviskais mantojums* saņēma *Ūšu* saimniece Dženeta Marinska par sklandraušu cepšanu.

Mūsu dižrausim kā Latvijā pirmajam piešķirta Eiropas Savienības produkta ar garantētām tradicionālām īpatnībām zīme. Divus gadus gaidījām un sagaidījām! Tas nozīmē, ka gan nosaukumu, gan tradicionālo pamatrecepti aizsargās no līdzīgiem, taču nepilnvērtīgiem šī rauša paveidiem. Cepējiem sola arī valsts atbalstu. Iesniegumu sagatavoja mūsu novada biedrība *Zaļais novads*, apvienojot vairākus raušu cepējus Kurzemē. Vislielāko darbu iesnieguma sagatavošanā un aizstāvēšanā līdztekus ar Zemkopības ministriju paveica Dž. Marinska un E. Zadiņa.

Pirmo gadu piedalījāties arī *Rīga food* izstādē ar sklandraušiem, pūti un sojas produktiem.

Dūšīgi strādājuši dažādu objektu un viesu māju saimnieki. Parādījušies gan nelieli uzlabojumi, gan jaunas naktsmītņu ēkas. Paši saimnieki radījuši jaunas interneta lapas, vē-

rojama arī nosliece vairāk iesaistīties citās profesionālajās interneta vietnēs un sociālajos tīklos. Priecē mūsu kopīgie jaunumi: SNP atjaunotās takas, putnu vērošanas tornis, stāvlaukumi, Slīteres namiņā *izaugušais* ozols, atjaunotais pils pagalms, jauna projekta īstenošana lībiešu tautas namā, jauns informācijas stends Kolkasragā, Zēņu diķa teritorijas labiekārtošana, Kubalu skolas-muzeja piedāvājumu attīstība ar takām.

Gads noteikti bijis labs, dažviet ar apmeklētāju skaita kāpumu, bet pārsvarā ar stabilitāti. Dundagas Tūrisma informācijas centrs izjuta Dziesmu svētku ietekmi. Nedaudz samazinājās Latvijas tūristu skaits, toties palielinājās ārzemnieku pulks. Kolkasragā, kā ierasts, stipri vairāk ir ārzemju tūristu.

Kas plānots šogad?

Jāstrādā pie jaunās tūrisma interneta lapas *visit.dundaga.lv* izveides jeb pārvešanas tehniski vienkāršāk lietojamā veidā. Jāizstrādā novada tūrisma piedāvājuma atpazīstamības zīmols. Plānots izveidot konsultatīvo padomi, kas darbu tūrisma jautājumos noteikti padarīs efektīvāku. Jāgatavojas Slīteres Ceļotāju dienām! Šogad paredzēts liels vasaras tūrisma rallija pasākums mūsu novadā. Esam ieplānojuši izdot arī divus pašu izdevumus tūristiem: vienu vairāk deklaratīvu ar mūsu galvenajiem vērtumiem, otru — praktisku visa veida piedāvājumu kontaktu ceļvedi.

rīgi sadārdzinātu, — tas vien jau izmaksātu ap Ls 100 000!

Vienojāties, ka estrādi būvēs ar stilizētu koka režģi aizmugurē, tas ir, bez pamatīgas čaulas, kādas mēdz būt brīvdabas estrādēm.

— **Bet vai tas neietekmēs akustiku, kas estrādei ir ļoti svarīgi? Un kā tu pats kā dejotājs vērtē betona grīdu?**

— Pirms celtniecības ar pils direktori Baidū un Saimnieciskā dienesta vadītāju Andri Kojro lūkojām brīvdabas estrādes vairākās vietās bijušajā Talsu rajonā, kā Pastendē, Vandzenē, kur ir koka grīda. Secinājām, ka jāizvēlas betons, jo tas ir daudz ilgmūžīgāks. Tagad esmu pastaigājis pa jauno grīdu slapjā laikā. Neslīd!

Jaunās estrādes vietu palīdzēja izvēlēties arī Gints Ceplenieks. Dundagas koristi un citi interesenti dažādās parka vietās dziedāja, diriģents klausījās. Jaunās estrādes vietu Ceplenieks atzina par pieņemamu. Protams, tā īsti novērtēt varēs tad, kad dziedās kori. Ja vajadzēs, šo to varēs uzlabot, varbūt pat uzlikt estrādei aizmugures sienu.

— **Cik sēdvietu ir plānots?**

— Stacionāro solu nebūs daudz, kādi 20–25, uz viena varēs sasēsties cilvēki pieci. Tā bija pieminekļu sargu prasība. Bet mēs iegādāsimies uzliekamus solus, līdzīgi kā tas lielos pasākumos ir Reņķa dārzā Ventspilī. Plānojam, lai būtu līdz 1000 vietām. Pret to VKPAI iebildumu nav. Stacionārajiem soli-

• **Top jaunā estrāde.** Edvīna Rodzika foto

• **Uz šīs grīdas dejotājiem kājas neslīdēs!** Gunta Kārkleva foto

Esam sākuši sadarboties ar Kuldīgas tehnoloģiju un tūrisma profesionālo skolu. Ja apstiprinās projektu, tad varēsim rīkoties pavisam praktiski gan kājnieku takas izveidē, gan apmācību kursā mājražotājiem.

Turpināsim sadarbību ar Kurzemes tūrisma asociāciju. Šogad Kurzemes apceļošana notiks jaunumu zīmē. Kopā ar Talsu TIC papildināsim un atjaunosim karti un ceļvedi pa bijušo Talsu rajonu, kas tūristiem ir parocīgāk, jo aptver plašāku teritoriju.

Jādomā par gidiem. Labs gids ir liela vērtība, un vietējie gidi atkal nāk modē. Diemžēl tas ir sezonas darbs, no kā vien neiztikt. Būtu vēlams, ja vismaz daži esošie pieredzējušie dabas un vides gidi paliktu pie iesāktā un mērķtiecīgi veidotu stabilus un pieprasītus piedāvājumus dažādām mērķgrupām. Jāiesaista jauni gidi.

Tāpat svarīgi veidot tūristu *magnētus* novada iekšzemē. Piekraste jau pati par sevi ir pievilcīga, gar to virzās ceļotāju lielākā plūsma, ko veicina ne tikai asfalts, bet arī mūsu uzņēmēju kvalitatīvie piedāvājumi. Taču ar laiku aizvien nopietnāks būs jautājums, kā izlīdzināt slodzi, jo piekrastes vide ir traušļa, tāpat nacionālā parka statuss liek saglabāt vides kvalitāti.

Kopīgi jālūko, kā nodrošināt piekļuvi un regulāri sakopt jau iecienītus tūrisma objektus, kas neatrodas uz pašvaldības zemes.

Alanda Pūliņa, tūrisma organizatore

Tapusi Dundagas parka estrāde

10. I pabeigti estrādes būvdarbi. Ir uzbetonēta skatuve un estrādes grīda, uzstādīts un pieslēgts apgaismojums, izveidoti jauni gājēju celiņi. Pavasarī jāizlīdzina augsne un tā jāapzaļumo. Sīkāk par ļoti nozīmīgo objektu stāsta Guntis Kārkleva.

— Būvdarbu līgums ir beidzies. Līdz 25. I Lauku atbalsta dienestā (LAD) jāiesniedz projekta dokumenti. Pieņemšanas – nodošanas aktā būs minēti atliktie darbi, kurus nevar veikt laikapstākļu dēļ. Pavasarī jāuzved melnzeme, jāiesēj zāle un jāuzliek jau izgatavotie stacionārie soli. Vēl jānovērš viena lieta — lai no parka puses uz sēdvietām neplūs-

— **Laika apstākļi celtniekus lutināja. Ja nebūtu tādas ziemas, kas patiesībā bija rudens, tad būtu grūti. Vai būvēt šādā gadalaikā lika projekta ierobežotais laiks?**

— Protams, vislabāk tādos darbus uzsākt pavasarī. Bet šim projektam termiņu nevarēja pagarināt. Jautājums bija: vai nu izmantojam pieejamo naudu un sākam darbus sep-

tu ūdens, kas izskalojis jau 30 cm dziļas urdziņas. Acīmredzot vainīgs māla slānis. Jaunajā budžetā paredzam naudu drenāžas ierīkošanai, lai ūdeni novadītu uz grāvi.

— **Pirms dažiem gadiem Kurzemes Dziesmu dienā veiksmīgi izdevās uzprišināt veco estrādi, bet vienlaikus kļuva skaidrs: laika zobs savu ir padarījis. Kā izdevās iegūt naudu jaunas estrādes būvniecībai?**

— Pašvaldībai bija pieejami neiztērēti līdzekļi Eiropas lauksaimniecības fonda lauku attīstībai programmā *Pamatpakalpojumi ekonomikai un iedzīvotājiem*, un tos nolēma izmantot šim nolūkam. Izsludinātajā skiču konkursā piedalījās septiņi projektētāji, izraudzījās interesantāko. Pēc tam rīkotajā projektēšanas konkursā uzvarēja skiču projekta autori.

tembrī, vai to aizlaižam gar degunu. Nolēmām riskēt, un tas attaisnojās.

Būvēja SIA *Erteks*, firma, ar ko esam sadarbojušies jau pils pagalma atjaunošanā. Esam apmierināti, celtnieki strādāja no sirds.

— **Par estrādes ieceri esam jau rakstījuši — sk. arī pērnā gada maija Dundadznieku nr. 10 (159). Nemaz tik gludi negāja, pieminekļu sargi lika mainīt sākotnējos nodomus. Cik tas ietekmēja beigu iznākumu?**

— Taisnība, Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija (VKPAI) mūsu pirmo ieceri neatbalstīja, jo tad estrāde no parka puses būtu aizsegusi skatu uz pili. Saskaņošanas ievilkās, pieminekļu sargi pat rosināja estrādi celt pavisam citā vietā, pretī tautas namam. Tādā gadījumā būtu jāmaina grunts vairāk nekā metru dziļumā, kas visu nesamē-

ņiem ir betona pamati un būs koka virsma. Savukārt deju grīdas betons būs tonēts. Skatītāji varēs labi redzēt, jo būvēts ir, ievērojot amfiteātra principu, arī pašai skatuvei ir neliels slīpums uz skatītāju pusi.

— **Un cik dziedātāju varēs piedalīties Dziesmu dienā un citos lielos koncertos?**

— Pieliekot klāt podestus, varētu satilpt līdz tūkstošim koristu. Amfiteātris ir plašāks nekā bija vecajai estrādei.

— **Ja apkārtni paredzēts labiekārtot, tad uz Jāņiem vēl nevarēs dancot?**

— Uz Jāņiem vēl ne, uz Barona apļa sarīkojumu gan varētu būt. Mēnešus divus vajag, lai iesaistītu zālīte.

Iededzot apgaismojumu, var redzēt, ka pilij tuvā parka daļa kļuvusi pievilcīgāka. Ja vēl starp pili un baznīcu izdotos īstenot labiekārtošanas projektu, tad būtu pavisam labi.

— **Visbeidzot, vēl nedaudz par naudām. Cik īsti viss izmaksāja? Vai ir kādi secinājumi priekšdienām?**

— Pēc tehniskā projekta izmaksas bija aptuveni Ls 108000. Būvdarbu kopējās izmaksas ir Ls 128300, kurām pieskaitāmas skiču un tehniskā projekta izmaksas, ģeotehniskās izpētes, projekta ekspertīzes un būvuzraudzības izmaksas aptuveni Ls 9000. Jā, projektētājs atsevišķas lietas nebija paredzējis, to pašu augsto gruntsūdens līmeni. Tagad redzams: ja būtu papētīta grunts, būtu laikus sapratuši, ka māls var radīt problēmas. Tā ir mācība nākotnei.

Iztaujāja Alnis Auziņš

Par zaļu pat vēl zaļāks

Jauniešu centrs atklāts!

27. XII plkst. 13.00 Dundagas tautas namā atklāja izremontētās telpas novada jauniešiem, kā arī citiem brīvā laika pavadīšanas cienītājiem.

Domes priekšsēdētājs Gunārs Laicāns, pārgriežot lentīti, oficiāli atklāja centru. Daudz runāts par vajadzību pēc tā, tagad ir telpas, kas jāapdzīvo. Centram vajag līderi, domubiedrus un idejas, uzsvēra un novēlēja priekšsēdētājs. Dāvana, sienas pulkstenis, simbolizē jauna posma sākumu, reizē atgādinot, ka visi darbi jāpadara laikus. Atceroties savu jaunību, priekšsēdētājs piedāvāja sarīkot diskotēkas. Noslēgumā G. Laicāns sirsnīgi pateicās jauniešu dzīves organizatorei Aigai Ūdrei par projekta īstenošanu.

A. Ūdre pateicās daudzajiem palīgiem: Guntai Abajai, Ancei Remesai un Mārai Zadiņai, Zinta Eizenbergai, Sandrai Kokorevičai, Gunāram Laicānam, Ingai Pučurei, Guntim Kārklevalkam un pašiem jauniešiem — Ernestam Salcevičam, Lainei Šmitei, Alisei Rallei un Madarai Enzelei.

I. Pučure savukārt pateicās ēkas arhitektiem, plānotājiem un celtniekiem.

Aiga arī sveica fotokonkursa *Es savam novadam* uzvarētājus — Dāvi Vērdu un neklātienē — Kristiānu Kevreli. Vēl Aiga norādīja uz ideju kastīti ar novēlējumu to piepildīt.

Apsveikuma vārdus teica arī deputāts Guntis Pīrvits, *Ziemeļkurzemes* pārstāve Gun-

ta Abaja, celtnieku pārstāvis un vidusskolas pašpārvaldes vadītāja Anžela Lepere.

Uz īsu sarunu lūdzu Dundagas jauniešu biedrības prezidentu Ernestu Salceviču un

novada jauniešu un sporta dzīves organizatori Aigu Ūdri.

— Ernest, pastāsti, lūdzu, par pārmaiņām, kas, manuprāt, ir ļoti straujas! Vēl nesen tu biji vidusskolas audzēknis, un novadā darbojās jauniešu dome. Bet tagad...

— Jā, pats esmu jau students, bet dome kļuva par biedrību, lai veiksmīgāk varētu

— Vai esat apjautuši darbības galvenos virzienus?

— Ar to arī sāksim. Spriedīsim, vaicāsim tiem jauniešiem, kas te visbiežāk nāks. Lemsim arī par konkrētu darbalaiku. Tā kā sazināties sociālajos tīklos, ar komunikāciju mums viss būs kārtībā.

Lai gan studēju, Dundagā esmu bieži un domāju vēl ilgi te darboties. Šāds centrs noteikti bija vajadzīgs. Tas iedvesmos darboties!

— Aiga, kā krietni senā iecere par jauniešu centru pārauga īstenībā?

— Paldies poverlīftinga pārstāvim Jānim Langzāmam, kas lūdza paraudzīt telpas trenāžieriem! Apskatīju šīs divas tautas namā — tobrīd neapdzīvotas, pabriesmīgas... Tad iedomājos par jauniešiem, kas arī gribēja telpas. Tas ierosināja mums, Dundagas jauniešu biedrībai, rakstīt projektu brīvā laika pavadīšanas centra ierīkošanai, Ernests Salcevičs domē to aizstāvēja, projektu atbalstīja Eiropas Savienības Eiropas Lauksaimniecības fondā lauku attīstībai. Pašvaldība līdztekus rakstīja citu projektu aprīkojuma iegādei. Ar Lauku atbalsta dienestu vienojāmies, ka projekti viens otru papildina, tāpēc ērtības labad pašvaldība mūsu projektu var pārņemt.

Centrā būs jauni novusa un galda tenisa galdi, kā arī aprīkojums pavisam jaunai izklaidei — gaisa hokejam. Tā būs puse inventāra, otra puse tiks Kolkai. Savukārt šeit, jauniešu centrā, galda spēlēm būs atvēlēta viena telpa, bet otra — jauniešu apspriedēm un dažādu tikšanās reižu rīkošanai.

Alnis Auziņš, Diānas Siliņas foto

Tuvplānā oforts

No oktobra vidusskolas 3. stāvā bija apskatāma grafiķes Baibas Kalnas darbu izstāde *Mazs un vēl mazāks...*, bet 17. I tā noslēdzās, viesojoties pašai māksliniecei.

Tikšanās reizē vizuālās mākslas skolotāja Sandra Braže aicināja B. Kalnu nedaudz pastāstīt par izliktajām grafikām. Māksliniece sacīja, ka izstādītie darbi pārsvarā veidoti oforta tehnikā, ir arī linogriezumi. Oforts ir kodināšanas tehnika, tajā lieto skābi un cinka plates. «Plate jānogrunē, ar adatiņu jāiezīmē, jākodina, jāizveido klišēja, no tās — novilkums. Grafikas priekšrocība, salīdzinot ar glezniecību, ir tā, ka novilkuma iespēja ir daudz lielāka un katrs novilkums ir oriģināls. Ja uzglezno vienu gleznu, tā ir oriģināls. Otru tieši tādu vairs neradīs. Izveidojot klišēju grafikā, var veidot dažādus darbus atšķirīgos toņos, var veidot kartiņas, ielūgumus, stājgrafikas darbus, un katrs būs oriģināls», pastāstīja B. Kalna. Runājot par tematiem, māksliniece uzsvēra, ka viņu iedvesmo daba un vide tepat mums līdzās.

Uz jautājumu, cik ilgā laikā var radīt vienu darbu, atbilde skanēja — atkarībā no lieluma. Grafiķe teica, ka mazu darbu var izveidot vienā vakarā, lielākie top vairākos mēnešos, bet ir arī tādi, ko veido gadu. Protams, ne katru dienu, bet iedvesmas brīžos. S. Braže vēlējās zināt, kas notiek, ja grafiķis gadu strādā pie viena darba, griež kokā, ko-

dina metālā, veic pirmo atspiedumu un beigās saprot, ka nesanāk, kā vēlas. Vai tad plate ir metama prom? Māksliniece sacīja, ka nē, ir nelielas iespējas labot jau gatavā klišējā. Ja kokā grieztai figūrai nogriež degunu nost, tad gan ir bēdīgi...

B. Kalna atzinās, ka zīmēt viņai patīcis kopš bērnu dienām, bet darbi bijuši pelēkbrūnos toņos. B. Kalnai laimējies mācīties pie grafiķes Neles Zirnītes, un tad viņa sapratusi, ka grafikā var izpausties vislabāk. Protams, māksliniece arī glezno. Viņa strādā Tiņģerē, Īves pagasta pārvaldē par Radošo amatu un mākslas studiju pulciņa vadītāju bērniem un pieaugušajiem. Mākslas studijas B. Kalna ir beigusi Latvijas Kristīgajā akadēmijā.

Pēc tikšanās B. Kalna, S. Braže un astotklasnieki devās uz vizuālās mākslas kabinetu, kur skolēni ar aizrautību mācījās apgūt estampa jeb atspieduma tehniku. Kā pastāstīja skolotāja, 8. klases skolēni izvēlēti tāpēc, ka viņiem pēc mācību programmas paredzēts iepazīties ar grafikas veidiem.

Paldies S. Bražei, kas rīkoja jauko izstādi un tikšanos ar grafiķi!

Diāna Siliņa

Šaha cīņās

Vidusskolas šaha pulciņa audzēkņi kopš rudens pārbaudījuši spēkus vairākās sacensībās.

14. IX viesojāmies pie kauguriešiem, kas mūs bija apciemojuši pagājušā mācību gada pašā nogalē. Sacensībās *Jūrmalas rudens* piedalījās arī grupa Kuldīgas šaha skolas audzēkņu. Dundagu pārstāvēja 5 sākumskolas audzēkņi, un labākais sniegums Marksam Ekeram — 4 punkti no 7 iespējamiem, 10. vieta 28 dalībnieku vidū un Jūrmalas domes dāvata balva. Pārējo rezultāti: Aleksim Fesenko — 4 punkti un 13. vieta, Madaram Mauriņam un Dāvim Alkšbirzem pa 3 punktiem, Tīnai Aukmanei — 2 punkti.

18. X pēcpusdiena un viss 19. X dundadzniekiem pagāja Kuldīgā, cīnoties tradicionālajās jaunākā skolas vecuma audzēkņu komandsacensībās *Rumbas kauss*, kas šoreiz pulcēja 28 komandas no visas Latvijas un vienu no Igaunijas. Katrā vienībā — 4 zēni un 1 meitene. Mūsu komandā galdiņu secībā spēlēja un punktus guva: M. Ekers — 2, D. Alkšbirze — 4, M. Mauriņš — 2, Emīls Ķiršakmens — 0 (Emīls diemžēl saslima un otrā dienā nespēja), T. Aukmane — 0 un Daniela Vēze — 1. Rezerviste Daniela tobrīd tikai mēnesi nodarbojās ar šahu, tāpēc cīņās ne tikai ar krietni pieredzējušākām pretiniecēm, bet arī ar uztraukumu. Pirmā uzvara

sacensībās ir gūta, ar ko arī apsveicu! Labākais no mūsējiem, D. Alkšbirze, pie II galdiņa ieguva 10. vietu 28 šahistu konkurencē.

Gada nogalē ierastajā Ziemassvētku turnīrā Kuldīgā piedalījās skolas vecuma šahisti no Rīgas, Kuldīgas, Liepājas un Dundagas. Iesācēju sacensībās 16 dalībnieku vidū 7.–9. vietu dalīja Roberts Ludevīks, Daniela Vēze un Indars Asars, iegūstot 3,5 punktus no 7 iespējamiem. Abiem zēniem, pirmziemniekiem, šīs bija pirmās sacensības, un uzteicami ir visi trīs. Daniela dabūja diplomu kā trešā labākā starp meitenēm. Ceturto sporta klašu grupās spēlēja 18 jaunie šahisti. Labākais rezultāts no mūsējiem bija Marksam Ekeram — 4 punkti un dalīta 5.–7. vieta. Par puspunktu mazāk Aleksim Fesenko, pa 3 punktiem ieguva Dāvis Alkšbirze un Emīls Ķiršakmens. Tīnai Aukmanei 1,5 punkts, bet Aivaram Teberniekam — 1. Trešo sporta klašu šahistu sacensībās 11 dalībnieku konkurencē Rūdolfs Bražis un Paula Skaidiņa ar 3,5 punktiem dalīja 5. vietu, bet Paula bija labākā starp meitenēm.

Naškus šoreiz dabūja teju visi dalībnieki.

Alnis Auziņš

Rūķi, paslēpes un piparkūkas

Pirms Ziemassvētkiem Dundagas bērnudārza *Bitītes* grupā ciemojās rūķu ģimene — Sabīne un Emīlija Jaunbirzes, Justīne Bogdanoviča un Aivita Rulle.

Rūķu mamma bērniem satraukta stāstīja, ka pazuduši rūķi. *Bitītes* un *Saulītes* grupas bērni centās viņus sameklēt. Nemaz jau tik viegli negāja — vairākas reizes līdz sporta zālei aizskrējām, kāpām uz otro stāvu, aizgājām pat līdz bibliotēkas durvīm. Izrādījās, ka rūķi slēpjas stūros. Ļoti jautras bija šīs paslēpes!

Gādīgie rūķi līdzī bija paņēmuši gan balviņas, gan mīklas rulli un piparkūku formiņas. Katram tika pa kārumam. Nedaudz vēlāk bērni veltnēja piparkūku mīklu un veidoja gan sava vārda pirmos burtiņus, gan sirdis un zvaigznes. Kamēr mūsu pavāres raudzījās, lai cepumi nepiedeg, mēs kopā ar rūķiem zīmējām un griežām sniegpārslīņas.

Ar lielu rūpību bērni rotāja izceptās piparkūkas ar šokolādes glazūru un cukura

sirsniņām. Tie, kas vēlējās, varēja izmēģināt rotāt cepumus, zīmējot ar glazūras zīmuliem. Piparkūkas garšoja labi. Mazie *Saulītes* grupas bērni vēlējās iepriecināt arī savus vecākus, tāpēc pa piparkūkai tika arī viņiem.

Bitītes grupas kolektīvs saka lielu paldies visiem vecākiem par atbalstu, par piedalīšanos radošo darbu izstādēs, bet vislielāko pateicību — Sindijai Dambergai un Sabīnei Jaunbirzei par līdzdarbošanos mūsu grupas ikdienā.

Vēlam jums visiem laimīgu Jauno gadu! Lai katra diena sākas ar smaidu, satikšanās prieku, uzticēšanos un ir piepildīta ar mīlestību, veiksmi un gaismu katra mūsu bērna sirsnībā!

Vija Freimane, Irina Jānberga un Guna Balode

• Astotklasnieks Eduards Freibergs un māksliniece B. Kalna pie oforta spiedes.

Autores foto

Pie mums, uz zemēm

Sirdsbalss aicinātie

Dundagas–Mazirbes šosejas 14. kilometrā pa labi grantēts ceļš aizved uz Šlīteres bāku, bet uz otru pusi ir ass pagrieziena. Tur, Dundagas pacēlumā, garāmbraucēju skatus pirms pāris gadiem piesaistīja tāda kā milzu siltumnīca. Īstenībā tā bija jaunbūve, zem plēves strādāja celtnieki. Turklāt neparasta bija ne vien šāda pieeja celtniecībai, bet arī pati iecerētā māja. Mūsu novadā tāda ir viena vienīga, visā valstī — varbūt dažas.

Aizvadītās vasaras nogalē *Vecmājās* tikos ar saimnieci Irēnu Kauliņu un arī ar Irēnas jaunāko dēlu Kristapu Akeru. Ziemas sākumā pacieņojos vēlreiz.

• Irēna Kauliņa.

Siltumu taupošā māja

Irēna: — Divi tūkstoši trīspadsmitā gada Ziemassvētkos pāiet gads, kopš esmu te ievākusies. Mans vecākais dēls Kaspars Kauliņš gribēja, lai es tiktu pie labas mājas. Ēku projektēja viņa bērnības draugs arhitekts Ervīns Krauklis un viņa kolēģis Mīkus Grende. Mūsu

gaisu, tādēļ tas visu laiku ir svaigs, un baterijas arī sasilīda ūdeni. Māju cēla brigāde no Rojas Ervīna Kraukļa uzraudzībā.

Celulozes blakusproduktu atveida no Vācijas, jo Latvijā tāda nav. Vienas kravas izmaksa bija 700 eiro, ar to pietika. Citur Eiropā iegādāties materiālus ir izdevīgi. Mums ir pārāk smaga nodokļu sistēma.

Brālis gribēja pieteikties līdzfinansējumam, bet iecere nogrima birokrātijā, un sapratām, ka lētāk ir uzcelt pašiem. Tomēr 2014. gadā Latvijā varētu būt pieejams 5–7 miljoni latu līdzfinansējums šādiem projektiem, un es tiešām ceru, ka vēl citi uzdrošināsies un ķersies klāt.

Irēna: — Pagājušajā ziemā uz piecām dienām biju aizbraukusi. Ārā bija vismaz mīnus 20 grādu. Kad atgriezies, telpās bija plus 17. Tad sapratu, ko nozīmē pareizi siltināta māja!

Bērnībā ielikts pamats

Irēna: — Esmu dzimusi 1944. gadā Ezermuižā. Manu tēvu Robertu Akeru 1923. gadā pēc Latvijas Universitātes beigšanas tur norīkoja par pirmo mežzinī. Mamma strādāja mežniecībā par revidenti, tā viņi iepazīnās. Tēvs nāca no Trikātas, mamma no Ogres, viņas vectēvs Roberts Rocis bija zviedrs. Vectēvs starp Jaunogri un Ogri Jaunjelgavas pusē uzcēla kaļķu cepli. Ogres pusē

man joprojām pieder daži hektāri zemes. Ģimenē augām pieci bērni — vēl četras par mani vecākas māsas. Atceros, kā viņas ar zirgu veda uz skolu Dundagā.

Ezermuižā līdz kolhozu dibināšanai 1949. gadā padomju varu tā īsti vēl nejuta, saimnieki tāpat nāca kopā talkās. Meži bija pilni ar mežabrāļiem. Varas vīri sauca tēvu uz pratināšanām, lai izdibinātu, kas mežabrāļus atbalsta. Tēvs neteica. 1950. gada maijā tēvu pārcēla darbā uz Kuldīgas mežniecību, bet jau jūlijā notiesāja uz 25 gadiem.

Lai gan Dundagas pusē nodzīvoju tikai agro bērnību, tā man uz mūžu palika sirdī.

Darba gaitas Ogrē

Irēna: — Pēc Industriālā politehnikuma beigšanas 1964. gadā kļuva par plastmasas pārstrādes tehnoloģi. Mani norīkoja darbā jaunuzceltā plastmasas pārstrādes cehā Ogrē. Vakarniekos pabeidzu RPI Inženieriekonomikas fakultāti. Ogrē 20 gadus nostrādāju būvplastmasu rūpnīcā par meistari, pēc tam par tehniskās kontroles vadītāju. Tad sagriebās pārmaiņas. Sāku strādāt uzņēmumā *Meristēmu kultūras*. Meristēmas ir augu mikropavairošana, tās būtība ir ražot atveseļotas stādāmās kultūras. Piemēram, no slima mātes auga izgriež mazu daļiņu un barotnē to atveseļo. Septiņdesmito gadu vidū mums bija pirmā šāda veida laboratorija visā Padomju Savienībā. Tur nostrādāju 26 gadus. Bet sirdsbalss mani sauca uz Dundagu.

Atpakaļ uz Dundagu

Irēna: — Esmu lielu pateicību parādā Annai Seilei, kas mums ieteica šo vietu: no viena puses, lauki, no otras puses, tuvu jūrai. Tā 1986. gadā nopirkām 1842. gadā celtās *Vecmājas*. Nosaukums liecina, ka savulaik tā bijusi pirmā māja šajā apvidū. Mūsu nodoms ir pamazām atjaunot arī šo vēsturisko ēku. Zeme te kopā ar mežu ir tikai 10 ha. Lauku atdevu mednieku vajadzībām, par to man lauku nopļauj.

No 1986. gada esmu te vadījusi nedēļas nogales un vasaras atvaļinājumus. Strādāju *Meristēmu kultūrās* un no Ogres braukāju uz šejieni katru piektdienu. Sākumā jau bija laba satiksme, garām brauca kādi četri autobusi. Pēc tam sabiedrisko transportu likvidēja. Dabūju celties divos naktī un soļot deviņus kilometrus līdz Mazirbei, citreiz četrpadsmit kilometrus līdz Dundagai. Es vēl biju jauna! Tad nāca patīkams laiks, daži gadi, kad piektdienās un svētdienās kursēja autobuss Rīga–Mazirbe. Tieši gar mājām! Diemžēl to arī likvidēja. Šoferu dēļ, kas nedeļa biļetes, un tad iznāca, ka it kā ir maz braucēju. Kur nu maz, studentu vien bija vesels bars.

Tā pavisam uz vietas šeit esmu tikai divus gadus, kopš pārtraucu strādāt.

Kristaps: — Es sāku braukt līdz mammai kā 13–14 gadus vecs puika, kad te vēl bija slēgtā zona. Tagad tā ir mūsu dzimtas vieta. Esmu izstaigājis tuvējos mežus un atradis daudz lielu, īpatnēju akmeņu ar tādām kā īpašuma zīmēm. Tagad tos jau klāj bieža sūna.

Atceros puča laiku 1991. gadā. Mazirbē padomju bruņutehnika bija kaujas gatavībā. No Ventspils bija atbraukuši kuģi.

Spēku atgūšanas vieta.

Un Šķēles līkums

Irēna: — Kad biju ļoti noslogota darbos, tad te varēju brīnišķīgi atpūsties.

Kristaps: — Es te jūtu lielu enerģiju. Tas nav vienkārši izskaidrojams. To atzinuši daudzi, kas te ieradusies. Te ir arī mana spēku atgūšanas vieta, kur rodu sirdsmieru un sakārtoju prātu. Nekur citur es to nespēju. Man darbs ir Kaļiņingradā, Latvijā esmu reizi trīs mēnešos, kad jāpagūst nokārtot daudz lietu, bet noteikti cenšos atbraukt arī uz Šlīteri.

Pretī mūsu mājām ir slavenais Šķēles līkums. Pirmās premjerēšanas laikā Andris

Par «siltumnīcā izaudzētajām» Vecmājām

Ēkai ir koka karkass, kas no ceļa puses, atklāti sakot, atgādina šķūni, toties pretējā pusē siena ir vienā stiklā, kas mājas iemītniekiem paver lielisku skatu uz plāvu. Ja atnāk meža zvēri, tad skatāma brīvdabas izrāde! Siltumu namā palīdz taupīt trīskāršās stikla paketes. Mājas iekšpusei izmantots fibrolīts, jumts īpaši siltināts un klāts ar skaidām. Grīdu veido pildīts betons, zem kura iestrādātas stikla granulas arī dod siltumu, bet pati grīda izskatās ļoti mīļīgi. Lielajā ēkā ir tikai viena ugunsmute, kamīnkrāsns, kas, pabarota ar dažiem klēpjiem malkas, piesilda visu māju. To nodrošina īpaša gaisa cirkulācijas sistēma.

Šķēle reiz brauca no Dundagas puses un līkumā avarēja. Tagad tā vieta ir norakta un padarīta līdzenāka. Par laimi, cilvēki tad necieta. Līkumā centrālā dzīvojamā daļa, tur daudzi avarējuši un daži arī aizgājuši bojā. Ja brauc ar 110 kilometriem stundā un nezina šo pagrieziena, tad sekas ir bēdīgas. Tagad ir uzstādītas brīdinājuma zīmes, un pēdējā laikā riepu kauķšanu vairs tā nedzird.

Mazirbes draudzē

Irēna: — Kopš esmu šeit pārcēlusies pavisam, esmu iekļāvusies Mazirbes draudzē, cilvēkos. Otrs rošīgs draudzes cilvēks no šīs puses ir kaimiņiene Brigita Renckulberga, kas drīz pēc manis te nopirka īpašumu. Paši rošīgi rīkojam Bībeles stundas — tepat *Vecmājās*. Siltajā gadalaikā pat reizi nedēļā, ziemā retāk. Brigita parasti vada, reiz bija atbraukuši arī Irbes — jaunais Mazirbes mācītājs Kārlis ar savu ģimeni, viņa dzīvesbiedre Vineta arī vadīja nodarbību.

Kristaps: — Es Mazirbes draudzē esmu jau krietiņi pirms mammas. Starp citu, vecajā mājā atradām 1836. gada Bībeli, vecajā drukā un diezgan labā stāvoklī. To uzdāvināju draudzei. Priecājos, ka Mazirbes mācītājmuižu sapoš. Pirms gadiem desmit perspektīva tur likās pavisam skumja, vieta aizlaista, draudze niecīga. Tad Igors Skoks sāka palīdzēt. Pamazām viss gāja uz augšu. Kad gāju iesvētēs mācībā pie Mazirbes draudzes mācītāja Ilmāra Barona, viņš allaž uzsvēra: Dieva ceļi cilvēkam nav izdibināmi! Dievs palīdz, taču parasti ne jau tā, kā mēs, cilvēki, pa savam to gribam un ceram. Es par to esmu pārliecināties.

Irēna: — Pārdomājot dzīvi, varu atzīt, ka Dievs ļoti ir stāvējis klāt. Divreiz esmu bijusi tuvu nāvei, tomēr palikusi dzīva. Savulaik viena audzināju divus puikas, klājās grūti, bet viss ir izvērties labi.

Un brīnišķīgi ir tas, ka esmu nokļuvusi šajā vietā!

Alnis Auziņš
Autora foto

P. S. *Vecmāju* saimniece lūdza ar avīzes starpniecību paziņot: saimniecībā ir palikuši neizlietoti apmēram 5000 ķieģeļu. Tie gan vairākus gadus ir stāvējuši, tātad nav gluži no veikala plaukta. Tāpēc Irēnas kundze labprāt tos atdotu par velti, ja kādam ir tāda vajadzība un transporta līdzeklis. Interesentiem zvanīt pa tālruni 29403100.

• Jaunās Vecmājas no lauka puses un no ceļa puses šķiet divas dažādas ēkas.

māja ir atzīta par energoefektīvāko ēku Latvijā 2013. gadā.

Kristaps: — Ervīns Krauklis ir energotaupiģu jeb tā saucamo pasīvo māju aizsācējs Latvijā. Daudzās citās valstīs, kā Vācijā, Kanādā, Zviedrijā, tādās jau būvē, jo valstis cenšas iegūt pēc iespējas lielāku energoneatkarību. Īpašais siltinājums ļauj šādām ēkām saglabāt līdz 97% siltuma. Latvijā namus ierasts siltināt ar stikla vati, bet mums no Vācijas atveda celulozes blakusproduktu, kas nodrošina sienām elpotspēju, reizē nelaižot ārā siltumu. Uz jumta uzstādītās saules baterijas darbina ventilāciju, kas maina telpās

Raibs kā dzeņa vēders

Publiskā apspriešana

Paziņojums par Dundagas novada Dundagas pagasta teritorijas plānojuma grozījumu 1. redakcijas nodošanu publiskajai apspriešanai un atzinumu saņemšanai.

Saskaņā ar novada domes 19.12.2013. sēdes lēmumu nr. 319 (sēdes protokols nr. 24, 15. §) no 27.01.2014. līdz 23.02.2014. publiskajai apspriešanai ir nodota Dundagas novada Dundagas pagasta teritorijas plānojuma 2004.–2016. gadam grozījumu 1. redakcija. Ar to var iepazīties publiskās apspriešanas laikā: pašvaldības Attīstības un plānošanas nodaļā Pils ielā 14, Dundagā, darba laikā; pašvaldības tīmekļa vietnē www.dundaga.lv.

Publiskās apspriešanas sanāksme notiks 19.02.2014. plkst. 18.00 Dundagā, Pils ielā 14, mazajā zālē.

Rakstiski priekšlikumi līdz publiskās apspriešanas beigām iesniedzami un adresējami Dundagas novada pašvaldībai, adrese: Pils iela 5-1, Dundaga, Dundagas pagasts, Dundagas novads, LV-3270.

Apmeklētājus no pirmdienas līdz ceturtdienai pieņem no plkst. 8.00 līdz 12.00 un no 13.00 līdz 17.00, piektdienās no 8.00 līdz 15.00 pašvaldības Attīstības un plānošanas nodaļā Pils ielā 14, Dundagā.

Lauris Laicāns,
Attīstības un plānošanas nodaļas vadītājs

Ak, pavasar, ak, pavasar!

Jau ceturto gadu, kā ierasts pavasarī, mūs priecēs novada dziedošie talanti. Koncerti plānoti 29. III Kolkā un 5. IV Dundagā.

Dziesmas pēc brīvas izvēles, ieteicamā tēma — humors un parodija. Muzikālo pavadījumu un režiju palīdzēs veidot pasākuma organizatoriskā komanda — novada kultūras darbinieki un mūzikas pedagogi. Palīdzēsim arī izvēlēties dziesmu. Interesants un radošs ir pats sagatavošanās process, tāpēc **piesakieties laikus — līdz 10. II Kolkas tautas namā pa tel. 26385604, Dundagas Kultūras pili pa tel. 29141121 vai 22021270.** Mums visiem kopā izdodas lieliski! Uz tikšanos pirmajos mēģinājumos!
Inora Sproģe

Galvenie pienākumi:

- veikt sociālo darbu ar personām, ģimenēm un personu grupām, lai palīdzētu noteikt, atrisināt vai mazināt sociālās problēmas, attīstot pašas personas resursus;
- administrēt sociālo darbu un sociālo palīdzību programmā SOPA;
- organizēt un sniegt klientam nepieciešamo sociālo palīdzību un sociālos pakalpojumus.

Līdz 31. I jāiesniedz vai pa pastu jānosūta Dundagas novada Sociālajam dienestam Talsu ielā 7, Dundagas pagastā, Dundagas novadā: pieteikuma vēstule; pretendenta CV; izglītības dokumentu kopijas.

Uzziņas pa tālruniem 63200803, 26618686, e-pasts: soc@dundaga.lv

koncertzāles atklāšanā, bet pēc gada Lieldienās varam teikt pateicību Dievam, ka savu dievnamu tiešām esam atguvuši! 1993. gada 5. decembrī Gunta Liepiņa–Grīva dāvina draudzei jaunu altārgleznu *Mazticīgais, kāpēc tu šaubies*.

Pavisam nesenā pagātnē, 2011. gadā, sakristejai iekļāj jumta segumu un dievnamā uzstāda ērģeles.

Domās un darbos tiek ties uz augšu!

Paldies visiem, kas pūlējušies dievnama atjaunošanā: Aldonam Zumbergam, Annai Seilei, Jurim Janovam, Guntai Bomkalnai, Gunāram Liepājniekam, Gunāram Laicānam, Jānim Blaževicam, Līksmai un Igoram Skokiem, Jānim Apsītim, Ilmāram Geigem, Andai Lasei, Rūdolfam Liepiņam, Uldim Puļķim, Laimonim Šmitam, Valentīnai Lapiņai, Lilitai Kalnājai, Miervaldim Bumbierim, Ivaram Dinsbergam, Jānim Kļaviņam un daudziem citiem!

Paldies visiem Mazirbes draudzes evaņģēlistiem, palīgmācītājiem, mācītājiem un Dieva vārda sludinātājiem: Andrim Asim, Jurim Simakinam, Ilmāram Baronam, Ārim Kronbergam, Armandam Klāvam, Ainarā Kostandam, Kārlim Irbem un Dieva vārda sludinātājiem mājas grupās Mintautam Krasonom un Brigitai Renkulbergai!

Paldies Mazirbes draudzes priekšniekiem Silvai Rozenbergai, Skaidrītei Krastiņai, Valentīnai Dzenei, Imantam Zariņam, Antrai Blāzei, Ingai Ļeontjevai, Ievai Freimutei un Ilzei Kriķītei! Paldies mūziķiem Indrai Karlsonai, Lilitai Rankai, Andai Kostandai, Dacei Šmitei un Vinetai Irbei. Paldies svētdienas skolas skolotājiem Veronikai Millerei, Vijai Tomsonai, un Ditai Straumei, Slokas draudzes jauniešiem un visiem draudzes locekļiem!

Valentīna Dzene

Barikāžu laiku atceroties

No 1991. gada 13. janvāra līdz 27. janvārim Latvijas iedzīvotāji Rīgā barikādēs aizstāvēja svarīgākos valsts objektus pret iespējamo padomju militāro vienību uzbrukumu. Tas bija neparastas saliedētības un vienotības gars, kad tauta parādīja visai pasaulei savu ciešo apņēmību nosargāt brīvību.

Lai godinātu barikāžu dalībniekus un atcerētos 1991. gada janvāra notikumus, Dundagas pils pagalmā **24. I plkst. 17.30 pasākums Domā par Latviju. Pieminī barikādes.**

Liesmos barikāžu piemiņas ugunsurs, pasniegs barikāžu piemiņas medaļas, varēs noskatīties Askolda Saulīša dokumentālo filmu *Atmodas antoloģija*.

Administratīvajā komisijā

Administratīvā komisija 17.12.2013. sēdē nr. 10 izskatīja 2 administratīvā pārkāpuma lietas.

No tām:

1 pārkāpuma lietu par dzīvnieku turēšanas prasību pārkāpšanu (LAPK* 106. p. 1. d.) — persona administratīvi sodīta ar Ls 200 (€ 284,57) naudas sodu;

1 pārkāpuma lietu par LAPK 167. pantā noteikto prasību pārkāpšanu (sīkais huligānisms) — personai piemērots pamata audzinošā rakstura piespiedu līdzeklis — izteikts brīdinājums.

Dace Kurpniece, komisijas sekretāre

* LAPK — Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodekss.

Īsziņas

☞ Dundagas novada Kaļķu bibliotēkā līdz februāra beigām skatāmas divas izstādes: mazirbnieces Sniedzes Švāģeres tamborētas sedziņas un Dundagas Mākslas un mūzikas skolas audzēkņu darbi.

☞ Pēc restaurācijas Ziemassvētkos Dundagas pils sētas dienvidu stūrī atgriezušās vecās durvis. Tās tagad rotājas savās sākotnējās, pagājušā gadsimta sākuma krāsās — zaļš ar baltu.

Pateicība Dundagas Mākslas un mūzikas skolas vadītājai Lindai Pavlovskai, pedagogiem un audzēkņiem par brīnišķīgo koncertu Ziemassvētkos, kā arī Dundagas baptistu draudzes mācītājam Andim Smeltem ar draudzes kori par sirsnīgajiem priekšnesumiem un sirds siltumu!

**SIA Dundagas veselības centrs
aprūpes darbinieki un pacienti**

Pēteris Čačis (1952)

**«Dundadznleiks» Nr. 2 (173)
2014. gada janvāris.**

Dundagas novada pašvaldības izdevums, iznāk divas reizes mēnesī, reģistrācijas Nr. 000702696, pasūtīšanas indekss pastā **3085**.

Adrese: Dundagas pils, Dundaga, LV-3270.

Redkolēģija: Alnis Auziņš (redaktors, tālr.: 63237858, epasts: alnis@dundaga.lv), Gunta Abaja, Baiba Dūda, Lauris Laicāns, Aivars Miška, Aldis Pinkens, Inga Ralle, Diāna Siliņa, Smaida Šnikvalde.

Publicētie materiāli ne vienmēr pauž redakcijas vai izdevēja viedokli. Par datu pareizību atbild tos snieguši amatpersona, citos gadījumos — raksta autors, intervijās — arī intervējama. Pārpublicēšanas gadījumā lūdzam atsaukties uz «Dundadznleiku».

Iespiests Talsu tipogrāfijā. **Metiens:** 400 eks. **Internetā:** www.dundaga.lv/avize

• Amata zīmes — krusta — pasniegšanas dievkalpojumā 2013. g. 23. IX.

Visvalža Biezbārža foto